

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 27EK/654/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121252421
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Labuda
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121252421.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného F. T., U.: XX.XX.XXXX, F. R. G. XXXX/XX, XXX XX R.-D., práv. zast. Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO:35724111 proti povinnému G. V., U.: XX.XX.XXXX, F. R. T. XXX/X, XXX XX R.-L. H., práv. zast. SVITOK a spol., s. r. o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, o vymoženie 7.500,- Eur s príslušenstvom, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Exekúciu vedenú súdnou exekútkou JUDr. Zuzanou Vicenovou so sídlom exekútorského úradu Lužná 1, 851 04 Bratislava pod sp. zn. 348EX 116/2021 podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v celom rozsahu z a s t a v u j e.

II. Oprávnenému u k l a d á povinnosť zaplatiť súdnej exekútorke náhradu výdavkov vo výške 36,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Oprávnenému u k l a d á povinnosť zaplatiť povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 259,08 Eur na účet právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

IV. Oprávnenému náhradu trov exekúcie n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.02.2021 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 7.500,- Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 9C/9/2020 - 82 zo dňa 08.10.2020. Poverením zo dňa 18.03.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdnou exekútkou JUDr. Zuzanu Vicenovú, so sídlom exekútorského úradu Lužná 1, 85104 Bratislava, ktorá ju vedie pod spisovou značkou 348EX 116/2021.

2. Súdny exekútor predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie dňa 25.05.2021 súdu na rozhodnutie.

3. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

4. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

5. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

10. Povinný navrhol zastaviť exekúciu, podľa § 61k Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný rovnako namieta, že Upovedomenie o začatí exekúcie nebolo povinnému doručené do vlastných rúk v súlade s Exekučným poriadkom. Povinný uviedol, že Exekučným titulom v tejto veci by mal byť rozsudok Okresného súdu Bratislava IV pre zmeškanie žalovaného sp. zn. 9C/9/2020-82 zo dňa 08.10.2020, ktorým súd prvej inštancie zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému sumu 7.500 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.10.2019 do zaplatenia a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (ďalej len „Rozsudok“). Povinný podal dňa 07.05.2021 v zákonnej lehote v súlade s ustanovením § 277 ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“) návrh na zrušenie Rozsudku.

Podľa § 277 ods. 2 CSP ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Podľa § 116 ods. 1 CSP ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júla 2019 sp. zn. 7Cdo 51/20191 v obdobnej veci: „Ak súd prvej inštancie pri aplikácii ustanovenia § 116 CSP zistí, že žalovaný má uzavretý stabilný pracovný pomer a na adrese evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky sa nezdržiava, a nepokúsi sa mu doručiť žalobu na pracovisko, môže porušiť jeho právo na spravodlivý proces; uvedené neplatí, ak sa dostatočným spôsobom preukáže, že žalovaný mal o spore vedomosť. V podobných súvislostiach ideoví tvorcovia nového procesného predpisu (CSP) uvádzajú, že „Civilný sporový poriadok zakotvuje pravidlá doručovania tak, aby sa garantovalo stranám právo na spravodlivý proces (pozri § 116), a zároveň má ambíciu vytvoriť súdu priestor na poskytovanie súdnej ochrany v primeranom čase. Novými pravidlami sa majú zároveň eliminovať možnosti protistrany mariť priebeh súdneho konania ... Najzásadnejšou zmenou je to, že písomnosť sa bude považovať za doručenú za splnenia prísnejších podmienok, ako aj to, že strana bude niesť procesnú zodpovednosť za adresu vedenú v príslušnom registri ... vzhľadom na koncepčné nastavenie systému doručovania v Civilnom sporovom poriadku, ktorý je založený na pomerne tvrdom uplatňovaní fikcií doručenia ... je potrebné normatívne upraviť postup pri doručovaní najzásadnejšieho procesného úkonu - žaloby, s ktorým sú spojené závažné dôsledky ... Tvrdé fikcie doručenia ... musia mať podľa judikatúry Súdného dvora EÚ určitú výnimku pri doručovaní toho najzásadnejšieho procesného úkonu, akým je žaloba. Treba však zdôrazniť, že vyšetrovacie úkony podľa odseku 1 robí súd v konaní iba raz ...“ (Števec a kol., Civilný sporový poriadok, nakladateľstvo C. H. Beck, 2016, str. 404, 405 a 420).“ Povinný nemal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní. Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca oprávneného ako žalobcu podaním zo dňa 08.01.2020 informoval súd o adrese skutočného pobytu povinného ako žalovaného

v Rakúsku (č. I. 37 a 38) a súd prvej inštancie preveroval aktuálnu adresu povinného ako žalovaného len z registra obyvateľov a Sociálnej poisťovne (č. I. 78), a následne postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP. Napriek určitej aktivite súdu prvej inštancie musíme konštatovať, že súd prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 116 ods. 1 CSP neurobil všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu povinného ako žalovaného, keďže v čase doručovania žaloby povinnému ako žalovanému bola súčasťou súdneho spisu jednoznačná informácia o adrese skutočného pobytu žalovaného, a to na liste číslo 37. Obdobne ako vo veci rozhodnutej vyššie citovaným uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 51/2019 súd prvej inštancie zistil (disponoval informáciou v súdnom spise) adresu skutočného pobytu povinného ako žalovaného, avšak nedoručoval žalobu a ďalšie písomnosti na túto adresu. Súd prvej inštancie preto nesprávnym procesným postupom znemožnil povinnému ako žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušenie týchto práv Povinného ako žalovaného môže napravené postupom podľa § 277 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nebol Rozsudok Povinnému nikdy doručený, a preto Rozsudok nikde nenadobudol formálnu vykonateľnosť, a preto sa Rozsudok nikdy nestal exekučným titulom v zmysle Exekučného poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Povinný navrhuje, aby súd exekúciu v tejto veci zastavil, priznal povinnému náhradu trov konania a zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie.

11. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný sa opiera o ust. § 61k a násl. EP, pričom obsahovo povinný poukazuje na ods. 1 písm. d). Povinný záverom poukazuje na údajnú formálnu nevykonateľnosť exekučného titulu. Podstatou tohto taxatívne určeného generálneho ustanovenia, ktoré sa aplikuje v prípadoch kedy exekúcia nemôže byť vedená pre určité dôvody (pričom však nejde o zánik práva priznaného exekučným titulom, zrušenie exekučného titulu alebo dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné), sú práve dôvody, ktoré vyplývajú buď z ustanovení Exekučného poriadku, alebo z iných právnych predpisov. Avšak k uplatneniu dôvodu formálnej nevykonateľnosti je okrem hodnoverne uneseného dôkazného bremena i jeho opodstatnenie, teda podmienka nezavinenia nezodpovednosťou či priamou príčinou, úmyslom povinného a zároveň podmienka, že súd sa o tejto skutočnosti dozvedel až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Už z obsahu súdneho spisu v spore sp. z.n. 9C/9/2020, ktorý tvoril podklad pre vydanie exekučného titulu je preukázateľné, že vyššie uvedené podmienky pre aplikáciu dôvodu formálnej nevykonateľnosti Exekučného titulu u povinného absolútne absentujú. Súd nepochybil, ba naopak, mal za preukázané splnenie všetkých podmienok v zmysle ust. § 274 CSP v spojitosti s ust. § 111 ods. 3 CSP za predchádzajúceho dodržania postupu v ust. § 106 CSP. Právna fikcia doručenia v § 111 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého: „Ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.“ bola konajúcim súdom aplikovaná ako teoretická konštrukcia používaná v práve, kedy sa za určitých okolností finguje právna skutočnosť, ktorá v skutočnosti nenastala. K typickej právnej fikcii doručenia uvádzajú autori Veľkého komentára k CSP nasledovné: „V tomto prípade je zrejmé, že k skutočnému doručeniu nedošlo, avšak pre účely príslušného konania sa doručenie finguje. Adresát zásielky, ale ani nikto iný, nie je oprávnený dovoľávať sa toho, že zásielka nebola doručená, lebo právna fikcia je silnejšia ako skutočnosť. Civilný sporový poriadok teda vôbec nereflektuje na skutočnosť, či sa adresát v mieste doručenia zdržiaval, alebo nie. Namiesto toho vychádza z presvedčenia, že pre doručenie nemôže a nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržuje, a nastoľuje sa zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj za ochranu vlastných záujmov a že je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržuje.“ Okrem iného, bol zachovaný postup súdu v zmysle § 116 ods. 2 CSP, kedy oznamoval už samotné doručenie žaloby v predmetnom spore oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke, pričom v zmysle uvedeného platí: „Písomnosť sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.“ Vzhľadom na vyššie uvedené je nepochybné, že argumenty povinného v NZE sú nedôvodné a nespôsobilé k naplneniu podmienky ustanovenej v § 61k ods.1 písm. d) EP. Rozsudok je materiálne aj formálne vykonateľný, a okrem toho pohľadávka Oprávneného nie je vyfabulovaná, naopak v priebehu konania na súde bola preukázaným nárokom, čo mal súd preukázané prostredníctvom dôkazov predložených konajúcemu súdu zo strany Žalobcu. V tejto súvislosti sa zároveň pristavíme k tvrdeniu č. 8 v NZE Povinného, a síce „Povinný nemal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní.“ Na tomto mieste poukazujeme na spornosť v tvrdeniach Povinného v NZE oproti jeho tvrdeniam v SMS komunikácií s Oprávneným, ktoré boli v konaní pred súdom prijatým dôkazným prostriedkom, a v ktorých bol žalovaný oboznámený s uplatnením nárokov žalobcu v konaní pred súdom a vedením konania voči jeho osobe, ako aj prípadného exekučného konania, ak žalovaný svoj dlh neuhradí. Dôkaz v súdnom spise vypovedá

aj o neprimeraných reakciách žalovaného, ktorý tvrdil, že celý spor so žalobcom je v štádiu riešenia v rukách jeho právnik. Argument povinného, že o spore vedomosť nemal, nie je pravdou, pretože povinný konanie pred súdom vedome ignoroval, tak aj všetky nedôvodné úvahy týkajúce sa inštitútu doručovania ako takého, nie sú okolnosťami, ktoré výlučne nastali po vzniku Exekučného titulu. Súdom zvolený priebeh doručovania bol vykonaný správne a argumenty povinného, sú iba snahou s cieľom zmariť začaté exekučné konanie. Záverom máme za potrebné zareagovať na argument povinného, kde informoval, že podal súdu návrh na zrušenie rozsudku, a síce to, že povinný by mal mať na zreteli, že návrh na zrušenie kontumačného rozsudku v zmysle § 277 ods. 2 CSP je zákonodarcom vytvorený inštitút, slúžiaci žalovanému výslovne pre prípad, ak ten z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, a nie pre prípad zhojenia celého doterajšieho nerešpektovania a ignorancie súdu. Zastávame názor, že v demokratickom právnom štáte nemôže byť na škodu oprávneného, ak si povinný neplní povinnosti ustanovené mu zákonom. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujeme súdu, aby NZE povinného zamietol v celom rozsahu a priznal oprávnenému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie súd dospel k názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný. Za účelom preskúmania doručenia exekučného titulu exekučný súd požiadal o poskytnutie súčinnosti Okresný súd Bratislava IV na predloženie doručky resp. iného dokladu preukazujúceho doručenie exekučného titulu povinnému. Dňa 20.10.2021 Okresný súd Bratislava IV doručil exekučnému súdu odpoveď na žiadosť o súčinnosť, prílohou ktorej bola aj doručka exekučného titulu. Z predloženej doručky vyplýva, že exekučný titul bol doručovaný povinnému na adresu vyplývajúcu z Registra obyvateľov SR a pri doručovaní bola uplatnená fikcia doručenia. Okresný súd Bratislava IV v odpovedi na žiadosť o súčinnosť zároveň uviedol, že rozsudok pre zmeškanie zo dňa 08.10.2020, č.k. 9C/9/2020-82 bol fikciou doručený povinnému dňa 09.11.2020 na adresu trvalého pobytu uvedenú v Registri obyvateľov SR. Z odvolania žalovaného doručeného súdu dňa 10.05.2021 vyplýva, že o rozsudku pre zmeškanie sa dozvedel až dňa 26.04.2021 pri nahliadnutí do spisu. Nakoľko súd opomenul doručovať rozsudok na adresu pobytu žalovaného (E. XX, L., A. A.) uvedenú žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu, má súd za to, že rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť. Súdna prax zastáva jednoznačný názor, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný zisťovať či je podkladové rozhodnutie (exekučný titul) vykonateľné, a to aj v prípade, že je opatrené doložkou vykonateľnosti, pokiaľ je jeho správnosť účastníkom konania spochybnená. Vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti samo osebe nie je rozhodnutím, ale len administratívno-technickým úkonom zamestnanca súdu. Vykonateľnosť rozhodnutia nastáva priamo zo zákona, t.j. splnením procesných podmienok pre nadobudnutie vykonateľnosti rozhodnutia. Vykonateľnosť rozhodnutia nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti na rozhodnutí, nakoľko táto doložka nekonštituuje vykonateľnosť. Preto v takých prípadoch je exekučný súd oprávnený sám formálnu vykonateľnosť exekučného titulu posúdiť. Námietať povinného, že mu podkladové rozhodnutie (exekučný titul) nebolo doručené, sa týka skutočnosti rozhodujúcej pre nariadenie exekúcie a súd sa ňou musí zaoberať. Ak nastanú pochybnosti o tom, či sa exekučný titul stal vykonateľným, najmä či bol riadne doručený povinnému, je exekučný súd oprávnený urobiť potrebné zistenia predovšetkým preskúmaním pripojeného podkladového rozhodnutia, doložky o jeho vykonateľnosti, ako aj prípadným nazretím do spisu. Nejde pritom o posudzovanie obsahovej správnosti rozhodnutia, ale o skúmanie jeho formálnej vykonateľnosti. Ak exekučný titul nebol účastníkovi doručený v základnom (vyhľadávacom) konaní, ide o dôvod pre zastavenie exekúcie, ktorá už bola začatá, a to postupom podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku. Ak by sa súd nezaoberal v rámci exekučného konania námietkou povinného o tom, že mu nebol exekučný titul riadne doručený, porušil by právo povinného na spravodlivý proces zakotvený v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. K tejto problematike existuje viacero súdnych rozhodnutí, napr. nález Ústavného súdu SR z 9. 12.2009, sp. zn. I. ÚS 203/09, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2012, sp. zn. 6M Cdo 3/2011.13/.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa vymáha nárok na podklade formálne nevykonateľného exekučného titulu, preto sú návrh povinného na zastavenie exekúcie pokladal za dôvodný a v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku exekúciu v celom rozsahu zastavil.

14. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

16. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

17. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, Ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

18. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

19. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 68/2017 Z. z.“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

20. Podľa § 21 ods. 2 prvá veta Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

21. Podľa § 21 ods. 3 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., nevyhnutné výdavky spojené s vedením konania sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky pri exekúcii predajom hnutelných vecí, predajom nehnuteľností, predajom podniku a pri exekúcii na nepeňažné plnenie, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

22. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal oprávneného na náhradu výdavkov súdnej exekútorke vo výške 30,- Eur + 20% DPH) 36,- Eur v zmysle ust. § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko návrhom na zastavenie exekúcie došlo k zastaveniu exekúcie zavinením zo strany oprávneného.

24. Podľa 199a ods.2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

28. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

29. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), základná sadzba tarifnej odmene sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

30. Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 6 638,78 eura do 33 193,92 eura je 220,74 eura+ 16,60 eura za každých aj začatých 1 659,70 eura prevyšujúcich sumu 6 638,78 eura.

31. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

32. Povinný bol v tomto konaní úspešný, voči oprávnenému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 2 Exekučného poriadku). Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia povinného boli dôvodné, nakoľko súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu vyhovel, preto súd priznal náhradu týchto trov právnenému zástupcovi povinného, pozostávajúcich z 2 úkonov právnych služieb (1. úkon prevzatie a príprava 118,67 Eur + režijný paušál 10,87 Eur; 2. úkon podanie návrhu na zastavenie exekúcie 118,67 Eur + režijný paušál 10,87 Eur) v celkovej výške 259,08 Eur. Spolu predstavujú trovy právneho zastúpenia sumu 259,08 Eur, na náhradu ktorých súd zaviazal oprávneného ako účastníka, ktorý v konaní nemal úspech.

33. V rámci exekučného konania je to oprávnený, ktorý nesie objektívnu zodpovednosť za to, že exekučný titul je počas celej exekúcie spôsobilým titulom. Túto zodpovednosť nemožno v rámci exekúcie preniesť na niekoho iného. Ak teda exekučný súd zistí, že exekučný titul nie je spôsobilý v čase začatia exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie zamietne a ak uvedenú skutočnosť zistí počas exekúcie, exekučný súd exekúciu zastaví. Súd nárok na náhradu trov oprávnenému voči povinnému nepriznal, nakoľko v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má nárok len na náhradu účelne vynaložených trov. Keďže oprávnený procesne zavinil zastavenie exekúcie (neúspech vo veci), ktorá sa nemala ani začať, nie je v tomto prípade možné oprávnenému priznať náhradu trov exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.